

Tolånga kyrka

55.6375, 13.7736

Kyrkans äldsta delar stammar troligen från 1100-talet.

Kyrkans valv slogs på 1400-talet, då också tornet uppfördes. På 1850-talet byggdes kyrkan ut med två korsarmar och koret och absiden byggdes om.

1930, när golvet skulle läggas om i Tolånga kyrka påträffades ett antal stenkistor. I kistorna påträffades skelett och skelettdelar av två barn och två vuxna individer. Förutom de påträffade stenkistegravarna fann man ett antal skelett under golvet i den västliga delen av långskeppet.

Sedan gammalt har det hävdats att det en gång i tiden funnits kalkmålningar i Tolånga kyrka, något som bekräftades under ett nyligen avslutat ombyggnadsarbete då man upptäckte att det verkligen fanns spår efter gamla medeltida målningar innanför putsen.

Det vackert snidade altarskåpet, som förmodligen är tillverkat i slutet av 1400-talet i Nordtyskland, har i mittpartiet jungfru Maria som himladrottning med Jesusbarnet på armen. Hon omgives av de fyra stora kyrkofäderna och de tolv apostlarna.

Den rikt snidad predikstolen i Tolånga kyrka dateras till 1601, och möjligen är några av skulpturerna på predikstolen i skapade av den tyskfödde Statius Otto, som senare blev träsnidare för kung Kristian IV på Fredriksborgs slott vid Hillerød, Danmark.

Första gången han finns omnämn är visserligen två år senare - 1603 - i en förteckning som snickarskrået i Helsingör upprättade över sina medlemmar, där bland lärlingarna upptogs en viss Statiuss Otto von Liineburg. Men vissa omständigheter tyder på att han befann sig i Danmark redan 1594.

Spår från Tolånga kyrka finns även på Statens Historiska museum. Där förvaras en sigillstamp av brons med Tolånga kyrkas sigill, föreställande Johannes Döparen.

I vapenhuset hänger två värjor.

2014 återinvigdes kyrkan efter att man bytt ut uppvärmningen med oljepanna mot jordvärme

Källor:

Webb: Lövestads församling.

Webb: Riksantikvarieämbetets bebyggelseregister.

Bok: "Skåne - Landskapets kyrkor". Riksantikvarieämbetet 2015. ISBN 978-91-7209-710-0

Pdf: "Tolånga kyrka - arkeologisk rapport". Sydsvensk arkeologi 2015. Therese Ohlsson.